

гдѣто искахъ да си изгбимъ животъта за  
любовта ти.

## АЛЕКСАНДРЪ ВЛАЗИ ВЪ ПЕЩЕРА.

Като вжрвели въ пѣтьжтъ, видѣли една пе-  
щера голѣма, и Кантауѣсѣ рекнахъ на Алексан-  
дра: Бозлюбленный ми Антиохъ. тѣка въ тая  
пещера казоватъ. защо са Боговете Балински  
вжтре живи, и който влѣзе вжтре, вижда чѣд-  
ны нѣща: но колкото са влязали, изгбили са  
се ѹмжтъ, и са станали изгмалени. Александръ  
мѣ рекнахъ: такава ли любовъ имашъ на мене,  
и ме принждавашъ да влѣземъ да си изгб-  
имъ ѹмжтъ. Кантауѣсѣ отвѣщахъ: азъ не-  
рекохъ това за твое зло, понеже ты ако влѣз-  
нешъ въ пещерата, никое зло неще пострадашъ,  
защо ѹмо ти е много, и чествъта на-Господара  
ти е много голѣма, и на-добродѣтемаго чело-  
вѣка, толкова Боговете, гдѣто и Демоните мѣ  
помагатъ. Александръ мѣ рекнахъ: покажи ми  
пѣтьжтъ за да влѣземъ въ пещерата. Кан-  
тауѣсѣ мѣ показалъ пѣтьжтъ, ама го ѹловилъ  
отъ позвонокжтъ (колѣкжтъ) и ни го оста-  
валъ да отиде, и мѣ дѣмалъ: тамо вжтре е  
страхъ, защото има много Стихїи: ами ако  
те намѣри нѣкое зло, азъ какво ставамъ за-  
ради любовта ти: Александровите очи неще  
видимъ веке, защото много те обича. Алек-  
сандръ мѣ рекнахъ: почакай малко да влѣземъ  
за чествъта Александрова, и Богъ ще ми по-  
могне. Прочее влѣзнахъ вжтре въдрожени, и  
видѣхъ пречѣдны нѣща. Отишли при него ка-  
то лица ѹжасни, и го посрѣщнали. Той се мо-